

lover og lover, men når det kommer til stykket, og når de skal holde deres løfte, render de hundrede procent væk fra løftet, selv om det var en hundredprocentsgaranti, man udstak til borgerne der i 1990'erne. Så meget for det.

Men det her er altså de to hovedelementer, der er i den her skattepakke, og det er derfor, vi tillader os at sige, at det rigtige ord for den her skattepakke faktisk er skatteomlægning. Det er den måde, vi betragter den på, for det er jo nogle løfter, man har givet i forhold til arbejdsmarkedsbidraget og en pristalsregulering af energifgifterne.

Den omlægning, vi så laver, er bedre end den, der var foreslået, fordi den har en bedre profil; det er de laveste indkomster, der får gavn af den, frem for de højeste indkomster. Havde man gennemført nedsættelsen af arbejdsmarkedsbidraget, som Socialdemokraterne lovede i 1990'erne, ville millionærerne få de langt største gevinster. Det har vi forhindret med den omlægning, der er sket med den her aftale.

Hvis man så seriøst på det her, gik man ind i en realistisk debat om det her på et andet grundlag end det, Socialdemokraterne vælger, men Socialdemokraterne fører valgkamp, og derfor diskuterer man ud fra det.

Kl. 13:49

Se, det her leder mig så frem til det næste, for en skatteaftale kan ikke løse alt. En skatteaftale kan ikke sikre, at de mennesker, der primært står uden for arbejdsmarkedet, får de gevinster og muligheder for øget forbrugsfremgang, som andre får. Det kan en skatteaftale ikke sikre dem, det skal sikres på anden vis. Derfor har vi i Dansk Folkeparti hele tiden været klar over, at oven på sådan en skatteaftale skal man lægge en god finanslovaftale. Og det er jo pragtfuldt, at vi så lige præcis i dag har første behandling af finansloven, hvor vi kan diskutere, hvad der nu skal ske, når vi kommer til forhandlingerne om den.

Der vil jeg godt sige, at vi synes, at det grundlag for forhandlinger, der ligger i regeringens forslag til finanslov for næste år, er ganske godt: en erkendelse af, at det offentlige forbrug kan vokse. Og det kan det gøre, fordi vi kan se, at privatforbruget falder. Alle prognoser viser, at ejendomspriserne falder lidt og renten stiger med det resultat, at privatforbruget falder – prognosen siger 1,6 pct. næste år. Det betyder, at der er plads til, at det offentlige forbrug kan vokse mere end det, der oprindeligt var forudsat.

Det er en fordel, når man som støtteparti skal ind og forhandle finanslov, for vi vil gerne have de brikker, der er i finansloven, lagt til rette på den måde, at nogle af de grupper, der ikke får så stor gavn af en skatteomlægning – næsten aldrig kan få stor gavn af en skatteomlægning – får bedre gavn af den, end de ellers ville få, hvis ikke vi lavede en finanslovaftale med regeringen på et godt grundlag.

Det, jeg tænker på, når jeg siger det, er selvfølgelig først og fremmest, at vi jo, hver gang vi forhandler finanslov med regeringen, har øje på folkepensionisternes økonomi. Vi har fået gennemført ældrechecken, som nu er på 7.600 kr. før skat, og boligydelsen bliver ikke længere modregnet, som den blev tidligere. Det har vi fået lavet om, for det synes vi ikke var godt den blev, og det fik vi så lavet om for nogen tid siden. Vi synes, der er behov for, at vi hele tiden kigger på, hvordan specielt de pensionister, der har den dårligste økonomi, får en bedre situation og større forbrugsmulighed.

Det gælder også gruppen af førtidspensionister. Vi har i en tidligere finanslov for 2 år siden lavet en aftale, der hævdede de laveste satser for førtidspensionister, så de fik et ekstra tillæg og kom op på et højere niveau. Vi brugte det, der dengang svarede til 1 mia. kr. brutto, på at forbedre førtidspensionisternes økonomi. På tilsvarende vis vil vi også her i efteråret se på, hvordan vi vedblivende kan forbedre forholdene for nogle af de syge, der er sat uden for arbejdsmarkedet, fordi de desværre har måttet have en førtidspensionering, og hvordan det kan sikres, at de også får bedre muligheder for et øget forbrug, når andre får det.

Et tredje hovedpunkt, vi vil komme med i finanslovforhandlingerne, er sundhedsområdet. Her er vi inde på et område, ligesom i andre dele af den offentlige sektor, hvor debatten i meget høj grad kommer til at cirkle omkring kvalitetsreformen og det arbejde, der ligger der. Vi forestiller os, at det forhandles sideløbende, så man diskuterer den offentlige sektors og vores velfærdssamfunds fremtid både i forhold til velfærdsreformforhandlingerne og i forhold til de direkte finanslovforhandlinger.

Når det drejer sig om vor sundhedssektor, ved vi alle sammen, at det er absolut nødvendigt, at vi hele tiden sikrer forbedringer, så de syge kan komme hurtigt til behandling, kan komme hurtigt igennem og også efterfølgende få en god indsats i form af den genoptræning, der er helt nødvendig. Her synes vi også, det er